

Gang foreslog, at det ærede Medlem for Ringkøbing krævede en betydelig Nedsættelse, saa betydelig, at den Nedsættelse paa et Par Millioner Kr., som de moderates Ordfører havde stillet i Udsigt, forekom det ærede Medlem for Ringkøbing altfor lav. Skulde virkelig de betrængte Næringsgrene have Hjælp, sagde han, maatte man betydelig længere ned. Han tilføjede, at for en saadan virkelig Nedsættelse rejste der sig Aar for Aar, Sommer efter Sommer, en Stemning og en Bevægelse ud over Landet, stærkere og stærkere, der nok til sidst skulde sejre.

Maa jeg i denne Forbindelse gøre opmærksom paa, at den højtærede Forsvarsminister i sin Egenskab af Marineminister for et Par Dage siden har forelagt os et meget flot og ligefrem nitid udstyret lille Hæfte om Militærudgifternes Stigen og Synken, Militærudgifternes Forhold til hinanden gennem Tiderne. Jeg har aldrig nogensinde fra officios Side, fra Ministeriets Side set et saa misvisende Tendensskrift forelagt, som dette er: Det er misvisende helt igennem. Den højtærede Minister holder sig i Virkeligheden til disse fire Punkter, §§ 22 og 23 og de to Konti paa § 26, hvorimod han udtrykkelig den 10. Oktober 1893 og for Resten senere i sin lille Pjece, — hvad var det nu, den hed, den berømte lille Pjece om Danmarks Forfatningsvæsen . . . (Afbrydelse) . . . Samfundslæren; ja — har gentaget ganske det samme, at naar man vil have et virkeligt Overblik over Militærudgifterne, maa man tage alle de andre Konti med, nemlig Indkvartering, Udskrivning, Pensionsvæsen o. s. v. Jeg kunde gaa videre og paastaa, at man i Virkeligheden ogsaa skulde tage Renterne af Statsgælden med, thi naar der i Provisoricaarene og senere er øst Millioner ud, som ikke ere komne igen, er den Rente, som denne Statsgæld afføder, dog en Rente af disse Udgifter og i Virkeligheden altsaa ogsaa Militærudgifter. Men lad os nu holde os til det, som den højtærede Minister den Gang — i 1893 — stod paa. Saa ville vi se, at den lille flotte Pjece ganske flot gaar udenom det Standpunkt, som den højtærede Minister stillede sig paa den Gang.

Det lykkes jo for øvrigt ikke en Gang den højtærede Minister ved disse Tal — trods den misvisende Fremstilling — at godtgøre, at Militærudgifterne for sidste Aar ere lavere, end de nogen Sinde have været. Nej, ærede Medlemmer ville se, at de ere højere, end de vare i Slutningen af Halvfemserne, da Venstre, Oppositionen

havde faaet dem ned. Men hvad den højtærede Minister aabenbart tilstræber at bevise, fremgaar af det ene lille Tal 20,4 som findes i det nederste højre Hjørne af den paagældende Kolonne. Den højtærede Minister tilstræber at bevise, at Militærudgifterne nu ere lavere procentvis i Forhold til Statens Indtægter, end de tidligere have været. Det er ellers en dejlig Maade at bevise, at Militærudgifterne gaa ned paa. Naar Statsindtægterne stige, naar Skatterne stige, gaa efter Ministerens Mening Militærudgifterne ned. Naar vi i Kraft af stigende Militærudgifter, i Kraft af Provisoricaarenes Bortødslen af Statsmidlerne, i Kraft af, at der ingen Penge er, ere nødte til — saa længe vi beholde eller forøge det nuværende Militærvæsen — at forøge Skattebyrderne for Befolkningen og maa sætte dem op Aar for Aar, bringe vi derved efter den højtærede Ministers Mening Militærudgifterne til faktisk at gaa ned. Det er Ministerens Ræsonnement. Nu er det netop Tilfældet, at i de sidste 10 Aar ere vore Skatter her i Landet gaaede ganske overordentlig op. Alle vore Skatter ere stegne. De direkte Skatter ere nu satte op gennem de ny Skattelove, og de indirekte ere, som bekendt, stegne ganske overordentligt. For 10 Aar siden udgjorde de omkring 30 Mill. Kr., nu udgøre de omkring 50 Mill. Kr. I disse 10 Aar ere altsaa de indirekte Skatter gaaede op med en Snæs Millioner Kroner. Saa er det ganske givet, at saa ville Militærudgifterne, selv om de stige meget, sammenlignet med Skatternes kolossale Forøgelse have en betydelig lavere Procent. Altsaa, fordi vi i disse 10 Aar endnu ikke have faaet en Toldreform eller en virkelig Reform af Skatterne, ere Militærudgifterne efter Ministerens Mening gaaede nedad. Det er, som sagt, ja, hvad skal jeg kalde det, det mest misvisende, jeg nogen Sinde har set fremført. Det er en Appel til den største Uvidenhed, som overhovedet kunde tænkes at findes her i Landet, og jeg tror ikke, at dette lille Skrift vil blive en særdeles god Valghaandbog for Ministeriets Partifæller, naar de skulle ud og klare sig dermed. For en Skoledreng næsten, eller i hvert Fald en 18-aarig Mand, der har sat sig en lille Smule ind i Politik, kan da staa op og imødegaa det.

Altsaa i 1893 var det netop en Sum af 21 Mill. Kr., som Ministeren vilde have sat betydeligt ned. Den Gang udgjorde Militærudgifterne efter dette lille flotte Skrift paa disse 4 Konti, disse 4 Poster 19,55 Mill. Ministeren regner dem ud til